

Tabor za najstnike, številka 4

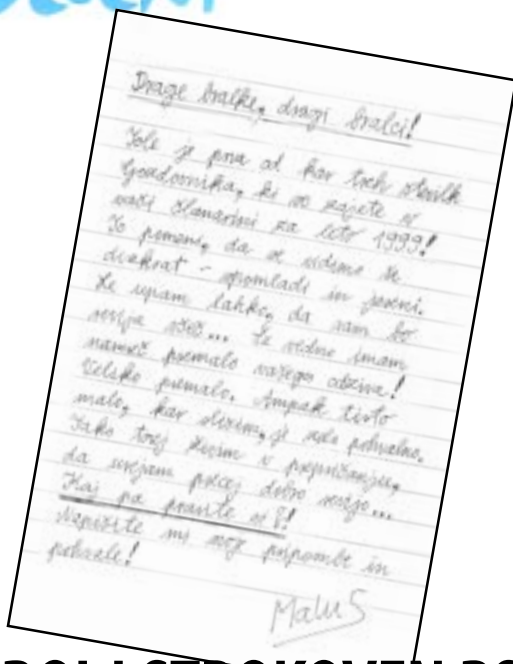
SE SPLOH KAJ UMIVAMO?

NAGRADNA IGRA:
Poiščite Iksa!

POZDRAVLJENI

Sodelujte, na primer, v **NAGRADNI IGRI: Psička Iksa se je skrila na kar petih mestih v tem Gozdovniku!** Poiščite vsaj tri izmed njenih skrivališč (naslovnica ne šteje), napišite, na katerih straneh so in kje, in seznam do **15. januarja 1999** dostavite na naslov: **Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana.**

DOPOLNILI IN ZAHVALA

Posebej se zahvaljujem **M. Rovanu**, ki me je opozoril, da je **Setonova knjiga "Rolf gozdovnik"** v slovenščini prvič izšla leta 1938, in to z veliko originalnim celostranskimi ilustracijami.

PSIHO • BOLJ STROKOVEN PSIHO

Po taborniškem psihološkem horoskopu (psihu), ki smo ga objavili v Gozdovniku 3, smo prejeli **ogorčen protest DASE - Društva astrologov Srednje Evrope**. Nič nimajo proti našim malo drugačnim znamenjem, razburjajo se nad tem, da lahko kar sam izbereš, kaj si. Odločno zahtevajo bolj strokovne metode, predlagajo pa številčne!

Se razume, strokovnjakom ne smemo ugovarjati! Nimate več popolne pravice izbire. Ste, kar izračunate.

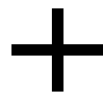
Računanje je preprosto: seštejte številčne vrednosti samoglasnikov v vaših TABORNIŠKIH imenih (A=10, E=5, I=3, O=2, U=1). Primerjajte jih z vrednostmi posameznih znamenj:

- NOŽ = 2
- KLIN = 3
- KOTLIČEK = 10
- GOJZAR = 12
- KOMPAS = 12
- VRVICA = 13
- ŠOTORKA = 14
- LOPATA = 22
- KITARA = 23
- VŽIGALICA = 26

Najbližje znamenje je vaše. Pri GOJZARJU in KOMPASU, ki imata enako vrednost, lahko še vedno izbirate. Enako v primeru, ko ste enako bližju dvema znamenjema.

Primer: Jaz sem mAIUs, torej imam seštevek 10 + 1 = 11. Izbiram lahko kar med tremi - KOTLIČKOM, GOJZARJEM in KOMPASOM!!! KOMPAS bom. Polže riše plpc, ki ima vsoto 3. On je KLIN. Nima izbire. Zdaj nama ne preostane drugega, kot da na straneh Gozdovnika poiščeva svoji znamenji ...

POZOR! TA PSIHO IMA ROK TRAJANJA: TRETJI DAN PO TEM, KO GA PRVIČ PREBEREŠ, NEHA VELJATI!

BAHAVE PAGODE PA NE!

Poglejte fotografijo na tej strani ... Ne, takega ognja na taboru predvojnih gozdnikov ne bi videli! Pa ne zato, ker gozdniki ognja ne bi marali ... Nasprotno, zanje je bil nekaj izredno pomembnega.

Okoli ognja se je dogajal njihov taborni vsakdan, bil je središče gozdovniškega življenja. Kaj bi ne bil, saj je simbol življenja, domačnosti, toplote, prijateljstva, rešitev v sili, orientacija ter znak varnosti v noči in v divjini!

Zato je bil za gozdovalnike svet - okoli ognjišča se ni smelo postopati ali poleževati, nanj se ni smelo metati papirja ali drugih odpadkov. Kaj šele, da bi se ga s papirjem zakurilo!

Kakor smo taborniki po gozdovnikih dali ime naši starostni veji med 11. in 15. letom, tako smo od njih prevzeli tudi idejo večnega ognja. Toda ta plamen, ki gori vse dni in noči našega tabora, je vseeno malo drugačen od gozdovniškega. Običajno ga prižgemo na posebnem mestu, zanj pa skrbijo dežurni in nočne straže.

Gozdovniški večni ogenj je tlel sredi tabora, na glavnem ognjišču. Ko so se zvečer zbrali okoli njega, so le malo več naložili nanj, in že so imeli večji taborni ogenj, ki jim je dajal svetlobo.

Za ogenj je skrbel čuvar. Biti čuvar ognja je bila posebna čast in odgovornost. Prav tako je bilo izredno slovesno samo prižiganje ognja, pri katerem je imel čuvar osrednjo vlogo.

"Ogenj zažigam, wahu, wahu, wahu. Ogenj štirih plamenov, wahu, wahu, wahu!" je zapel, ostali pa so za njim tiho ponavljali: *"Wahu, wahu, wahu!"*. Potem so vstali in se v znak bratstva in miru prijeli za roke ter zapeli gozdovniško himno (ki je bila skorajda enaka sedanji taborniški). Medtem je čuvar poskrbel, da je ogenj zagorel z velikim plamenom.

Taboreči so se posedli, čuvar pa

Zdajle bi mi prav prišel kak Prometej ...

je razprostrl roke nad plameni in spet zapel: *"Naš ogenj gori, wahu, wahu, wahu. Ogenj štirih plamenov, wahu, wahu, wahu!"*. Vsi so ponovili za njim: *"Wahu, wahu, wahu!"*. Šele nato je glavar (starešina) otvoril zbor z "Mir z vami!".

Zbor gozdovalnikov, ki so v krogu sedeli okoli skromne ognjene piramide. Ogromne pagode ali apolli, kakršne si znamo privoščiti taborniki, bi se jim zdeli potratni in bahavi. Saj taborni ogenj ni okras - simbol povezanosti vseh taborečih je!

Malus

Literatura:

Mira Grašič, Marjan Matjašič: *"Skavti in gozdovalniki na Slovenskem"*, Maribor 1990.

"Gozdovništvo na Slovenskem 1925 - 1941", Maribor 1986.

"Ogenj mariborskih gozdovalnikov", Maribor 1936.

PROMETEJU

Gozdovniki niso poudarjali le indijanske tradicije ognja - enako pomembno jim je bilo evropsko izročilo, poseebljeno v Prometeju. Iz knjige G. Schwaba "Najlepše antične pripovedke" (Ljubljana 1967) vam ponujamo začetek mita o Prometeju ...

Nebo in zemlja sta bila ustvarjena; morje je valovilo med skalami in ribe so se igrale v njem; v zraku so pele krilate ptice, po zemlji je pa kar mrgolelo živali. Ni pa še bilo na zemlji stvora, čigar telo bi bilo tako ustvarjeno, da bi se v njem mogel naseliti duh in iz njega vladati zemeljskemu svetu. Tedaj stopi na zemljo Prometej, potomec starega božanskega rodu, ki ga je Zeus pahnil s prestola, pozemeljski sin Japetov, Uranov vnuk, zelo pameten in iznajdljiv. Ta je dobro vedel, da v zemlji dremlje nebeško seme. Zato vzame ilovice, jo namoči v vodi iz reke, jo zgnete in naredi iz nje lik po podobi bogov, gospodarjev sveta. Da bi to kepo ilovice oživil, si sposodi pri vsaki živalski duši dobre in slabe lastnosti in jih zapre v človekove prsi. Med nebeščani je imel prijateljico, Ateno, boginjo modrosti. Ta se je čudila delu Titanovega sina in je vdihnila na pol oživiljenemu liku duha, božanskega duha.

Tako so nastali prvi ljudje, ki so se kmalu razmnožili in napolnili zemljo. Vendar ti ljudje dolgo niso vedeli, kako naj uporabljajo svoje plemenite ude in prejete božje iskre. Gledali so, pa niso videli, poslušali so, pa niso slišali. Kakor podobe iz sanj so begali okrog in niso znali rabiti ustvarjenih stvari. Neznano jim je bilo, kako se lomi in kleše kamen, kako se iz gline žge opeka, kako se iz posekanega drevja v gozdu tešejo tramovi in kako se iz vsega tega postavijo hiše. Pod zemljo, v temnih votlinah, kamor ni posijalo sonce, je mrgolelo ljudi kakor v mravljišču. Ne zime ne cvetoče pomladi ne rodovitne jeseni niso poznali karkoli že so delali, vse je bilo brez premissljene načrta.

Tedaj se Prometej

zavzame za svoje stvore: nauči jih opazovati vzhod in zahod zvezd, vpelje jih v umetnost
štetja

in pisanja črk; nauči jih zapregati živino in jo uporabljati za pomoč pri delu, priuči in navadi konje na uzdo in voz; izumi čoln in jadra za plovbo. Poskrbi tudi za druge življenjske potrebe ljudi. Če je kdaj prej kak človek zbolel, ni vedel uporabiti nobenega zdravila, ni poznal mazilnega olja za lajšanje bolečin in zdravljenje ran, in ni vedel, kaj sme uživati in česa ne; ker ni bilo zdravil, so ljudje trpeli in v bolečinah umirali. Zato jim Prometej pokaže, kako se pripravljajo blažilna zdravila, s katerimi je mogoče zdraviti razne bolezni. Potem jih nauči vedeževalske umetnosti, jim razloži znamenja in sanje, ptičji let, napovedovanje usode iz ptičjega leta in prerokovanje iz drobovja daritvenih živali. Nadalje jim obrne pogled pod zemljo in jim pomaga, da tam odkrijejo rudo, železo, srebro in zlato. Skratka, uvede jih v vse umetnosti udobnega življenja.

V nebesih je s svojimi otroki od nedavnega vladal Zeus, ki je pahnil s prestola svojega očeta Kronosa in strmoglavil stari rod bogov, iz katerega je izhajal tudi Prometej.

Zdaj so novi bogovi postali pozorni na nedavno nastali človeški rod. Od njega zahtevajo, da jih časti, oni pa so mu za to pripravljeni dajati varstvo. V Mekoni (Sikionu) v Grčiji je prišlo do sestanka med smrtniki in nesmrtniki, na katerem so določili pravice in dolžnosti ljudi. Na tem sestanku je nastopil Prometej kot zastopnik svojih ljudi, prizadevajoč si, da ne bi bogovi za prevzeto varstvo naložili smrtnikom prehudih dolžnosti. Tedaj Titanovega sina zapelje njegova premetenost, da prevara bogove. V imenu svojih varovancev zakolje velikega bika, od katerega bi bogovi izbrali, kaj žele imeti zase. Ko je razkosal daritveno žival, je naredil Prometej dva kupa: na eno stran je del meso in drobovje z obilno tolščo, vse skupaj zavil v bikoovo kožo in na vrh položil želodec. Na drugo stran je del obrane kosti, ki jih je obdal z lojem daritvene živali. Ta kup je bil večji. Zeus, vsevedni oče bogov, spozna njegovo prevaro in reče:

"Sin Japetov, presvetli kralj in dobri prijatelj, kako neenaka dela si napravil!"

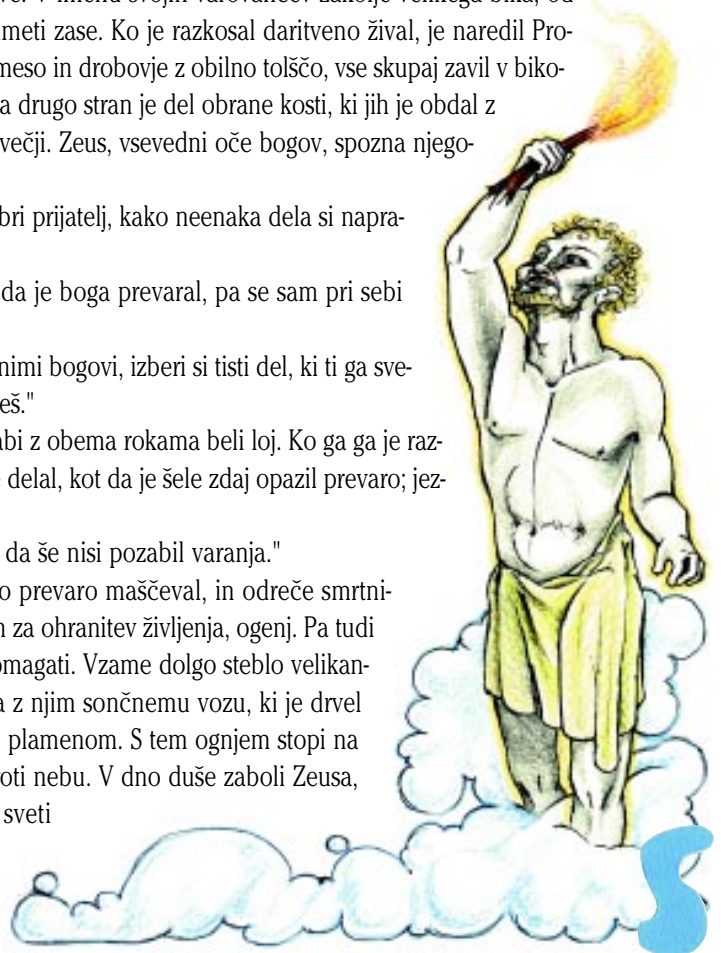
Prometej zdaj šele prav spozna, da je boga prevaral, pa se sam pri sebi nasmehne in reče:

"Presvetli Zeus, največji med večnimi bogovi, izberi si tisti del, ki ti ga svetuje tvoje srce v prsih, da si ga izbereš."

Zeus se raztogoti in zanalašč zgrabi z obema rokama beli loj. Ko ga ga je razgrebel in zagledal obrane kosti, se je delal, kot da je šele zdaj opazil prevaro; jeno reče:

"Vidim dobro, dragi Japetov sin, da še nisi pozabil varanja."

Zeus sklene, da se bo za njegovo prevaro maščeval, in odreče smrtnikom zadnji dar, ki jim je bil potreben za ohranitev življenja, ogenj. Pa tudi pri tem si je zviti Japetov sin znal pomagati. Vzame dolgo steblo velikanskega koprca s strženom, se približa z njim sončnemu vozu, ki je drvel mimo, in steblo mu zagori z velikim plamenom. S tem ognjem stopi na zemljo in brž zagori prva grmada proti nebu. V dno duše zaboli Zeusa, ko vidi, kako se med ljudmi daleč sveti

ognjeni sij in se vzdiguje proti nebu. Ker že ni več mogoče, da bi vzel smrtnikom uporabo ognja, se domisli Zeus za maščevanje nove hudobije.

Bog ognja, Hefaist, sloveč zaradi svojih umetnij, mu mora narediti navidezni kip lepe device; sama Atena, ki je bila na Prometeja ljubosumna in mu je zato postala nenaklonjena, ogrne devico z belo bleščečo haljo, obraz ji pa zagme s tančico, ki jo je devica z rokama držala razdeljeno, glavo ji okraši z mladim cvetjem in ji okrog nje zaveže zlat trak, ki ga je prav tako svojemu očetu na ljubo umetniško izdelal Hefaist in ga okrasil s pisanimi živalskimi podobami. Hermes, božji sel, je moral ljubkemu liku podariti dar govora, Afrodita pa vso ljubkost in milino. Tako je Zeus pod podobo dobrote ustvaril slepeče bleščeče zlo in ga imenoval Pandora, kar pomeni "z vsem obdarjena", ker je vsak izmed nesmrtnikov obdaroval deklico s kakršnikoli zlonosnim darom za ljudi. Nato odpelje Hermes deklico na zemljo, kjer se sprehajajo ljudje, pomešani z bogovi. Vsi občudujejo prelepo dekle, ki ji ni enake.

Ona pa gre naravnost k Epimeteju¹, nič hudega slutečemu Prometejevemu bratu, da bi mu izročila Zeusov dar. Zaman ga je brat opomnil, naj nikoli ne sprejme nobenega darila od olimpijskega Zeusa, da ne bi z njim prišla nad ljudi kakšna nesreča, ampak naj ga takoj pošlje nazaj. Epimetej, ki ni pomislil na bratove besede, z veseljem sprejme lepo dekle; nesrečo je občutil šele, ko ga je doletela. Doslej so namreč ljudje, po navodilih njegovega brata, živeli brez vsega hudega, brez trdega dela, brez mučnih bolezni. Ta ženska pa je nosila v rokah svoje darilo, veliko posodo s pokrovom. Kakor hitro je prišla do Epimeteja, je pokrov vzdignila in takoj je vzletela iz posode kopica raznih nesreč, ki so se bliskovito razletele po vsej zemlji. Edino, kar je bilo dobrega, je bilo skritega čisto na dnu posode, upanje. Vendar Pandora po navodilu očeta bogov spusti spet pokrov, preden je upanje moglo izleteti, in ga zapre za zmerom v posodo. Medtem pa je beda v vseh oblikah napolnila zemljo, zrak in morje. Bolezni so se širile med ljudmi podnevi in ponoči, skrivoma in neslišno, ker jim Zeus ni dal daru govora. Trume mrzlice so oblegale zemljo, in smrt, ki se je poprej le počasi plazila za smrtniki, je pospešila svoje korake.

Zatem je Zeus naperil svoje maščevanje na Prometeja ...

¹ Prometej pomeni "naprej mislečega, previdnega", Epimetej pa onega, ki "mislil šele po dejanju, neprevidnega, nepremišljenega".

ilustracije: Milanka

ZOBE SI UMIJEM S KAMENJEM!

Ker na naslednjih dveh straneh govorimo o osebni higieni, smo najprej pri GG-jih preverili, koliko se umivanju, temu čudaškemu opravilu, posvečajo na taborniških akcijah ...

Najprej nekaj o tem, kaj menijo **Črvički iz ljubljanskega Rašiškega rodu**. Najpogostejši odgovori so zajeti v besedah: "nič, nikoli, mogoče enkrat na akcijo, trikrat na taboru in vsak drugi ali tretji dan na taboru". Ena članica je odgovorila, da se umiva vsak dan, ena pa, da vsak dan trikrat. Še nekaj tehnik umivanja: "V umivalnici ali v potoku!", "Z zobno ščetko in z zelo mrzlo vodo", "S tekočim milom", "S šamponom in z zobno pasto", "Ponavadi samo z vodo, razen kadar sem zelo 'usran'", "Umivanje zob redno vsak dan!".

Toliko so imeli povedati Črvički. Preverimo stanje še pri Pujsih, Severnih medvedih in gozdovnicah iz Cerknega:

Janoš Bučar, Rod belega konja, Sl. Konjice:

Na taborjenju ne posvečam nobene pozornosti telesni higieni - razen ustni. Pri umivanju zob sem razvil posebno tehniko: najprej si zobe umijem s kamenjem (proti zobnim oblogam), potem z mivko (proti zobni gnilobi) in na koncu še z ogljem (proti slabemu zadahu). Idejo za ta sistem sem dobil pri prebiranju Tabornikovega priročnika.

Boštjan Napotnik, Rod belega konja, Sl. Konjice:

Na taborjenju se umivam precej več kot doma, ker doma 'šparamo' z vodo. Doma so bili še posebej veseli, ker smo šli letos taborit na Kolpo.

Če ne za drugo, taborniki poskrbimo vsaj za blatno kopel, ki koristi mladi koži (krst po velenjsko).

Jure Pačnik, Rod belega konja, Sl. Konjice:

V bistvu ni nobene razlike: doma stepa svinjarijo z mene mama (s kuhalnico ali prakarjem), na taboru pa vodnik in taborvodja.

Simon Kenda in Kristjan Eržen, Rod aragonitnih ježkov, Cerkno:

Na taborjenju se umivava manj. Umivava si zobe, tuširava pa se manj.

Mitja Uršič, Rod aragonitnih ježkov, Cerkno:

Ne umivamo se veliko, ker nimamo časa. Včasih si umijemo zobe, da zobozdravnica ni huda.

Eva Tušar - Vijolica, Rod aragonitnih ježkov, Cerkno:

Tudi higiena na taboru je zelo pomembna, zato ne smemo niti na taboru ali kje drugje zanemarjati svojega telesa.

Lenka Rupnik, Rod aragonitnih ježkov, Cerkno:

Zame je higiena na taboru zelo ključnega pomena, saj mislim da je treba svoje telo vedno negovati.

Za pomoč pri anketiranju je treba pohvaliti: Matjaža E., Aleša, Luka, Tineta in Klemena!

OSEBNO IN HIGIENSKO

1. list / osebna higiena

*No, tu pa že malo
manj smrdi ...*

Čistoča je del človekove osebnosti. Že v starih časih so se ljudje sicer vode balí kakor hudič križa, vendar so svoj neprijetni vonj gospe in gospodje (bolj neuspešno) skušali skrivati za oblaki parfumov ... Danes velja splošno mnenje, da parfum ter ostala kozmetika vode enostavno ne morejo nadomestiti.

Prhanje enkrat na dan je za kožo naravnost idealno. Tudi če porabimo le malo mila, lahko z njim odstranimo vse, kar nas moti: umazanijo, pot in razkrojene bakterije.

Roke so najbolj izpostavljeni del našega telesa. Z njimi prijemamo predmete, se rokujemo, nasploh so roke najpopolnejše in najbolj uporabljano orodje na tem svetu. Ravno zato, ker jih nenehno uporabljamo, se hitro umažejo in tedaj postanejo idealne prenašalke nalezljivih bolezni. Zato si moramo roke obvezno umiti z milom pred vsakim obrokom, po mali in veliki potrebi, po obisku v bolnici, sploh vsakokrat, ko vidimo ali vemo, da niso čiste.

Umivanje **nog** je sestavni del večernega umivanja pred spanjem, ki

se mu ne moreš izogniti. S tem odstranimo neprijetni zadah po znoju, še posebej če se nam noge močno potijo, preprečujemo glivična in druga obolenja, poleg tega pa umivanje nog poživí ves organizem, nam izboljša razpoloženje in krepi spanec. Ljudje, ki se jim noge močno potijo, si jih morajo umivati večkrat na dan, še posebej ob toplih dneh.

Vsak dan naj obujejo sveže nogavice in, če je mogoče, tudi druge čevlje. Razkrajanje znoja povzroča zoprni zadah, zato ni niti prav niti vljudno siliti okolico, da prenaša našo nemarnost. **To postane še posebej neznosno poleti v avtobusih in vlakih, ko na majhnem prostoru izpareva smrad več parov neumitih nog, pomešan s telesnimi vonji...**

Če naj verjamemo statističnim podatkom, si skoraj **polovica ljudi** sploh **ne umiva zob**. Velika večina ostalih, ki si jih umivajo, meni, da zadošča umivanje zob enkrat na dan. Zobe si pravilno umivamo dvakrat do trikrat na dan, in to z dobro ščet-

ko. Zobozdravniki priporočajo vsaj triminutno umivanje zob. Po čiščenju si jih dobro izplaknemo. Pomembno je tudi, da obiščemo zobozdravnika vsaj dvakrat na leto.

Tvojim zobem koristi tudi dobra prehrana. Če poskušiš iz svoje prehrane čimbolj izločiti sladkor in osladkane stvari ter vsak obrok zaključiš s kozarcem navadne vode, si že na pravi poti. Čiščenje zob nima samo estetskega pomena, predvsem preprečuje razpadanje ostankov hrane na sklenini in v žepkih okoli zobnih korenin, s tem pa posredno varuje organizem pred posledicami zobnih bolezni.

Lasje pogosto kažejo splošno zdravstveno stanje našega organizma. Moramo jih negovati, ne glede na to, ali so naš okras ali pomanjklji-

nogah radi zarastejo v meso, kar nikakor ni prijetno, saj boli, pa tudi videti ni ravno lepo.

Zdravje **stopal** in način hoje vplivata na tvoj celotni videz. **Če te bolijo stopala, se ti bo to videlo na obrazu.**

Če moraš zares zelo nujno nositi moderne, a neudobne čevlje, jih imej le za posebne priložnosti, drugače pa se drži nizkih in udobnih čevljev. Za stopala je najbolje, kadar sploh niso obuta v čevlje, to pa zato, ker se tvoja teža enakomerno porazdeli po celem stopalu in noben del ni bistveno bolj obremenjen od drugih.

vost. Ne glede na vrsto pričeske morajo biti čisti in lepo počesani. Če imaš z lasmi težave (prhljaj, poškodbe in boleznj lasišča, mastni ali suhi lasje) se lahko posvetuješ z zdravnikom. Za začetek lahko povprašaš za nasvet tudi v lekarni ali drogeriji in tam ti bodo pomagali.

Nohti na rokah in nogah morajo biti zmeraj lepo pristrženi. Daljši kot so nohti, več nege potrebujejo, da ostanejo čisti in nepoškodovani. Zanje poskrbiš tudi s pravilno prehrano in hrano, ki vsebuje veliko proteinov (ribe, jajca, jogurt, ...). Najlažje se nohte očisti, če jih najprej namočiš v toplo vodo. Nohte na rokah se pravilno striže ovalno ali okroglo, na nogah pa naravnost. V nasprotnem primeru se ob straneh nohti na

Kaj pa - **cigarete, alkohol in droge**? Ne boš verjel, toda tudi to spada k naši osebni higieni ... Ampak o tem pa kdaj drugič ...

Sama (Nataša Ažman)
ilustracija: Šeki

Literatura:

P. Pregl: "Počesane muhe ali zelo zapleten priročnik o lepem vedenju", Ljubljana 1993.

P. Schürman.: "Najstnica", Ljubljana 1986.

E. in A. Osredečki: "Sodobni bonton", Ljubljana 1988.

M. Stoppard: "Čas deklitstva". Lj. 1989.

Čeprav si **KOMPAS**, je tokrat prava smer in prava pot drugje, kot ti misliš, da je ... Sem in tja malo razmisli, kam te nese ...

Ti, **VŽIGALICA**, za tisto stvar (ne, ne bova je omenjala naglas) si se pa hitro vnela! Vedi le, da pri tebi lahko ogenj hitro dogori ...

Dragi trot Skelo!

Imam resen problem, ki sem ga zakuhala sama. Opravljala sem punce iz našega voda. O njih sem govorila slabe stvari in zdaj me ne marajo več. Sploh me ne upoštevajo več in pravijo, da so sedaj najboljše prijateljice, ker jih jaz ne razdvajam več. Trot Skelo, prosim pomagaj mi, saj sem že čisto obupana.

tvoja bralka

(prosim, da ne objaviš mojega imena!!!)

Draga moja, te težave niso tuje najstnicam, in ni vrag, da se ne pojavijo tudi pri tabornicah. Rado se zgodi, da nekomu zaupaš in mu poveš kakšno skrivnost, pa te razočara, saj tega ne zna obdržati zase. Tako se lahko razvejo še tako neprijetne stvari. Zato

moraš paziti, komu zaupaš. Veš, nič narobe, če o kom misliš slabo. Vendar bo to lažje prenesel, če izve od tebe, kot od koga drugega.

Dobro, pa pustiva sedaj to pridiganje in poizkusiva rešiti tvoj problem. Večkrat je prvi obrambni mehanizem prijateljic, da izločijo svojo "sovražnico", vendar večina pri tem težko vztraja. Nekatere punce imajo dobro srce in so pripravljene odpustiti, le čas jim moraš dati. Poleg tega pa se moraš potruditi, da pridobiš nazaj njihovo zaupanje. Nikar pa ne bodi preveč vsiljiva in jim ne vračaj, saj se lahko tako stvari le še bolj zaostrijo.

Ko boš opazila, da so se nekatere dekleta "omehčala", se lahko opogumiš in kakšno povabiš na sprehod, pijačo ali kaj podobnega. Tako boš imela čas, da z njo malo

Noro! A si prepričan?! To bo katastrofa!

pokramljaš. Dokaži ji, da le nisi tako slaba kot mislijo ostale punce. Prav lahko se zgodi, da bo ona tista, ki bo zastavila dobro besedo zate med prijateljicami in pot nazaj bo odprta. Le ne razočaraj je!

Upam, da sem ti vsaj malo pomagal, in da z dekleti kmalu najdete skupen jezik.

trot Skelo

ilustracija: Peter

ŠE BOLJŠI ANANAS

A da bi še ananasovo strjenko ... Joj, ne morem se premagati!

Ananasovo strjenko pripravimo takole:

Želatino zmešamo s hladno vodo. Skuto pretlačimo skozi cedilo, ananas dobro sesekljamo, njegov sok obdržimo. Pretlačeno skuto, rumenjake, sladkor in rum dobro zmešamo. Nato dodamo ananas.

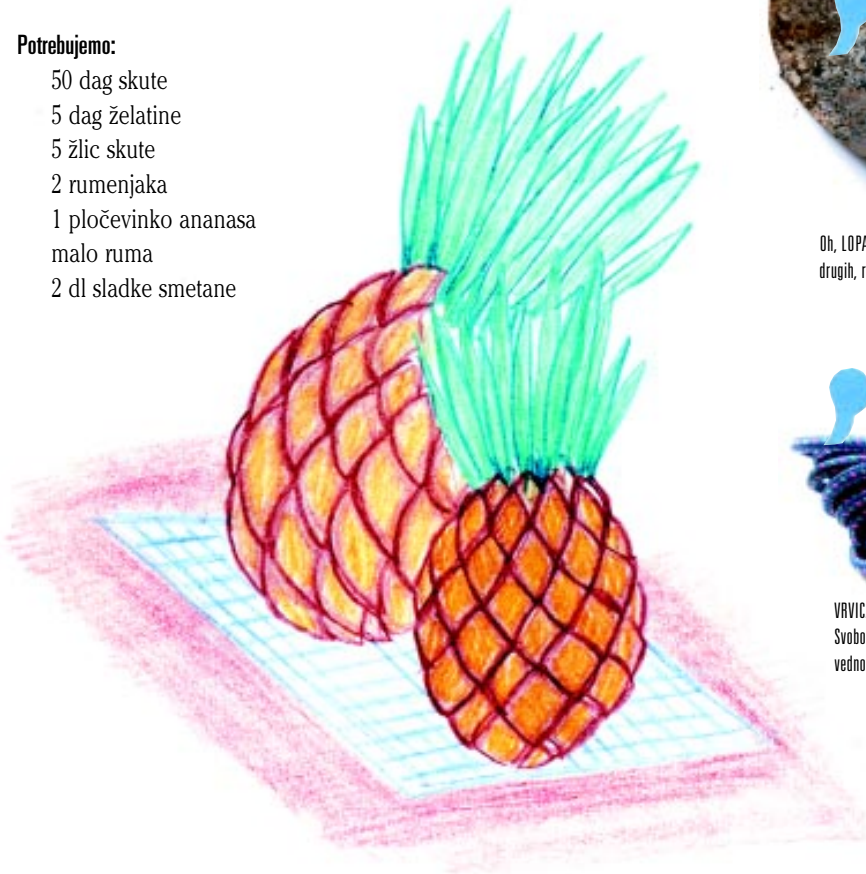
Polovico ananasovega soka zavremo in vam primešamo namočeno želatino. Ko se razpusti, sok ohladimo. Potem ga primešamo skuti, nato pa dodamo še stepeno smetano.

Primeren model namažemo z oljem, vanj damo strjenko in pustimo štiri ure stati v hladilniku ...

Komad (Tomaž Polnec)
ilustracija: Neva

Potrebujemo:

- 50 dag skute
- 5 dag želatine
- 5 žlic skute
- 2 rumenjaka
- 1 pločevinko ananasa
- malo ruma
- 2 dl sladke smetane

Dh, LOPATA, včasih malo nakladaš! In kadar govoriš o drugih, raje poudari njihove dobre lastnosti!

VRVICA, ne pusti prijateljem, da te kam trdno privežejo! Svoboda je nekaj najlepšega, tvoja lastna izbira pa je vedno dragocena!

MODERNA KIMOVA IGRA

Eno minuto si ogledujte tale kolaž, zatem pa ga pokrijte in se poskušajte spomniti, kateri zvezdniki so na njem ... Napišite seznam in ga nato primerjajte s kolažem.

V naslednjem poskusu si lahko za opazovanje privoščite nekaj več časa.

Končno nekaj primernega zame!

SMRKA

kolaž: Pipc

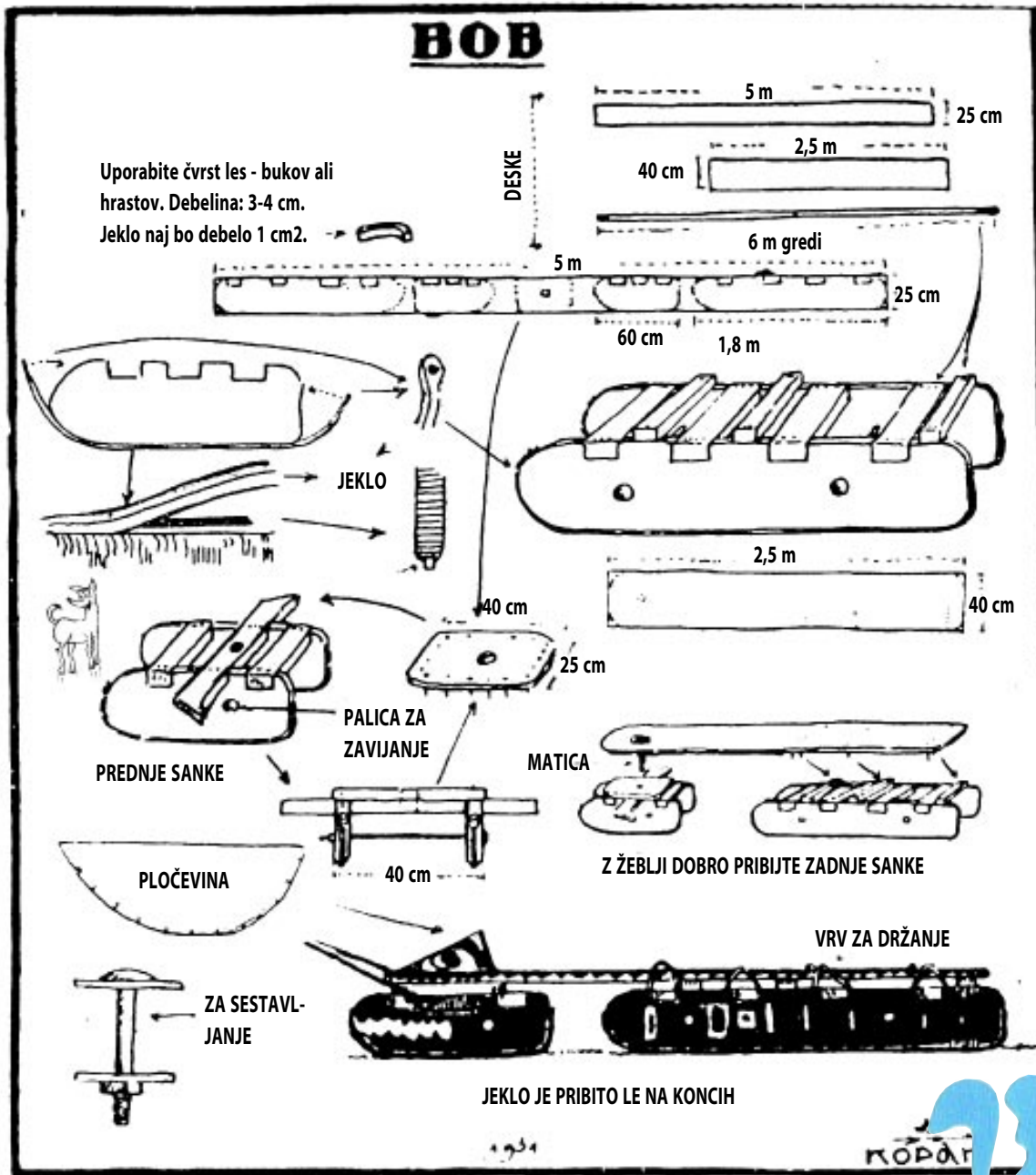

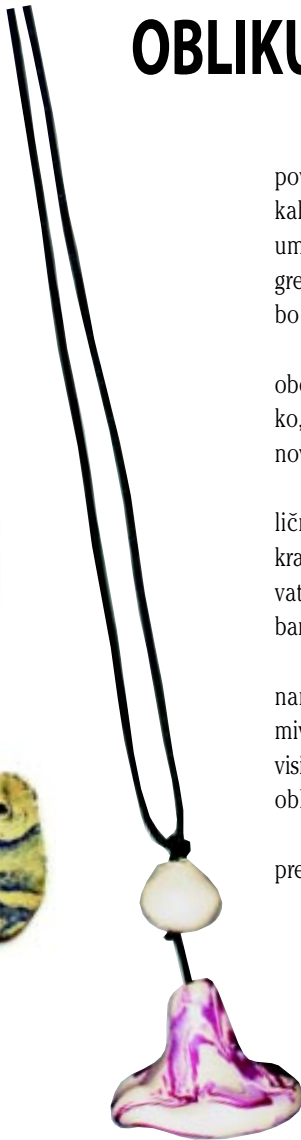
RECIMO BOBU BOB

Pazite - teške sanke lahko nevarno drviyo po hribu navzdol!

Spet nekaj iz knjige "Priručnik za skautske vodnike" W. Hillcourta (Beograd 1936) ...

OBLIKUJMO S FIMO MASO!

Za vse tiste, ki se boste prvič srečali s Fimo maso, naj povem, da je treba to umetno glino najprej gnesti v rokah, da postane mehkejša in se lepše oblikuje. Svoje umetnine spečete kar v pečici - v 20 do 30 minutah jih segrejete na največ 130 stopinj. Ko se bo stvarca ohladila, bo postala trda in bo obdržala svojo obliko.

S prelivanjem barv lahko zelo hitro napravite lepe obeske ali uhane. Slednjim dodate še zanko iz žice, zanoko, ki gre skozi uho, pa vzamete iz zbirke starejših uhanov, ali preprosto kupite.

Kako pa dosežete prelivanje barv? Dva trakova različnih barv zvijete skupaj in ju zgnetete. Potem še večkrat tako zvijate in gnetete, barvi pa se vedno bolj prelivata. Če to ponavljate dalj časa, dobite kar maso nove barve, ki je mešanica začetnih dveh.

Kroglico le prebodete in že imate obesek, ki ga lahko nanizate v ogrlico. Na podoben način oblikujete zanimiv obesek, ki ma po celi svoji dolžini luknjo, zato lepše visi na vrvi. Na žebelj nataknete valj iz Fimo mase in ga oblikujete s palčko, žebeljem, dodatno maso ...

Preprosto, kajne? Pri tem pazite, da se Fimo masa preveč ne prilepi na žebelj.

Luna

Blagor tebi, ŠOTORKA, da si se s svojo maskirno barvo zlahka skrila pred najtežjo odgovornostjo. A pazi - lisasta si le na eni strani!

KITARA, spet ti je uspelo zabrenkati na prave strune! To je občudovanja vredna lastnost, a samo pod pogojem, da je ne zlorabljaš ...

Ne zapíči se brez premisleka v vse pred tabo, dragi NOŽ!
Morda te pod mehko travico čaka skala, ki te bo skrhalala!

Hm, meni je pa še vedno bolj
všech gozdovniški znak ...

znanosti

POVSOD TA LILIJA?!

Lilija, ki jo taborniki ponosno nosimo na desnem žepu, je skavtska lilija. Seveda. Ampak kaj, pri Jupitru, je tako privlačnega na lilijah, da se pojavljajo povsod tam, kjer jih ne bi nihče pričakoval - na pločevnikah piva, na bošnjaški zastavi, na mnogih drugih grbih ... Kaj sploh pomeni lilija?

Lilija je predvsem simbol beline, torej čistosti, nedolžnosti, devištva (in pa tudi nečesa čisto nasprotnega - berite naprej!). Pomeni tudi mir, vstajenje, prepustitev božji volji in kraljevsko dostojanstvo. Ravno to, da so jo za svoj znak vzeli kralji, je dalo liliji današnjo pomembnost.

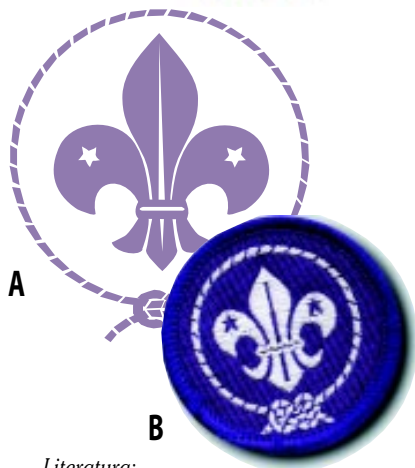
Toda pozor! Po nekaterih razlagah so si jo ljudje modre krvi prisvojili zato, ker je simbol ... razmnoževanja. Strokovnjaki znajo v liliji videti penis, ki prodira v ustje nožnice. Ali pa peklenska vrata.

Res čudni so ti simboli - kako je mogoče, da imajo tako nasprotno pomeno?! Hja, v različnih kulturah jih pač različno tolmačijo. Kot znak plodnosti so lilijo poznali na primer Egipčani, čistost in nedolžnost pa je označevala kristjanom ... Lilija med trnjem je za slednje prikaz brezmadežnega spočetja, čistosti med grehi sveta.

Ste že opazili

Kakorkoli, mi imamo na kroju našito **SKAVTSKO** lilijo, ki je povzeta po grbih plemenitih srednjeveških vitezov (skavtstvo = viteštvo). Posebnost ji dajejo magnetna igla (skavt hodi v življenju po pravi poti) in petokraki zvezdi (deset skavtskih zakonov; skavt vedno sledi idealom, ki so visoki kakor zvezde). Vrv z ambulantom vozom okoli lilije pomeni povezanost vseh skavtov sveta.

Skavtska lilija (A), ki jo uporabljamo slovenski taborniki na stavih, dopisih, mapah in podobnem, je **malo drugačna od uradne lilije** Svetovne organizacije skavtskega gibanja! "Mednarodno" lilijo (B) nosimo na krojih. Odkod ta razlika? Lilija (A) je lilija, ki si jo že pred vojno uporabljali slovenski skavti, naši predniki (poleg gozdovnikov seveda!), in zato smo jo obdržali.

Literatura:

Jean Chevalier, Alain Gheerbrant: "Stovar simbolov", Ljubljana 1995.

Adrian Frutiger: "Signs and Symbols", London 1989.

Džin Kembel Kuper: "Ilustrovan enciklopedija tradicionalnih simbola", Beograd 1986.

"Kaj zna skavt III. reda", Ljubljana 1939.

Malus

ilustracija: Neva

75

IN TI REČEŠ, DA JE TEŽKO BITI NAJSTNIK?!

Gospa Ana je stara 85 let in si pri hoji pomaga z berglo. Ker zelo slabo vidi, mora nositi očala s precej debelimi stekli. Že sedem let živi v enem od ljubljanskih domov za upokojeince, kjer je zelo zadovoljna. Pravi, da ji je tu bolje, kot bi ji bilo, če bi živila sama, saj ji dom daje občutek varnosti.

Vedno je namreč kdo na voljo, če ima zdravstvene težave ali če potrebuje pomoč pri vsakdanjih opravilih. V domu poskrbijo tudi za njeno prehrano, tako da ji ni treba kuhati. Obenem pa je še vedno dovolj neodvisna, da tuje pomoči večinoma niti ne potrebuje. Razen pri jedi. Tu je zdaj njena največja težava.

Ko se je po dveh tednih, ki jih je preživela med svojci, vrnila v dom, je namreč ugotovila, da so v jedilnici zamenjali sedežni red. Prej je pri mizi sedela z gospo Marico, s katero se je spoprijateljila v domu. Marica ji je pri kosilu vedno pomagala, ji narazala meso in namazala kruh, kajti gospa Ana zaradi starosti in bolezni le s težavo uporablja roke.

"Pa saj vam lahko tudi v kuhinji narežejo meso," ji je odgovorila upravnica doma, ko se ji je Ana potožila, da bi se rada presedla na staro mesto. A kaj, ko je težava tudi v tem, da mora zdaj sedeti poleg gospe Vide, s katero se ne razumeta najbolje, čeprav si deli-

Ja ja ja, to so bili stari dobri časi, ko smo bili taborniki pri Polžih ... Potem pa sem se poročil s Claudio ...

ta predsobo. Ali pa ravno zato. Upravnica ji je nazadnje obljubila, da bo njeno težavo poskusila rešiti.

KJE JE MOJA ŽENA?!

Težava, s katero se srečujejo starejši ljudje, tudi tisti, ki so sicer zdravi, je pozabljivost. Medicinske sestre znajo povedati anekdoto, ki se je pred leti pripetila nekemu zakonskemu paru, ki je živel v domu upokojeincev. Nekega dne je hotel mož okopati svojo ženo, ki tega opravila sama ni zmogla, saj niti v kopalno kad sama ni mogla priti. Ko jo je okopal, je opazil, da je v sobi pozabil brisačo. Torej je odšel ponjo.

Vendar pa je na poti že **pozabil, kam je bil pravzaprav namenjen,**

in tudi na to, da njegova žena še vedno čaka v kopalni kadi. Ženo so šele čez nekaj ur našle sestre in jo rešile iz že povsem mrzle vode, zaradi katere bi lahko še zbolela. A hujših posledic k sreči ni bilo.

LJUBEZEN PRI STOTIH (SKORAJ)

To, da se tudi starejši ljudje zaljubljujejo, dokazuje par, ki se je spoznal v domu in se kasneje tudi poročil. Pravijo, da je bil on pred tem eden najbolj zoprnih ljudi, kar so jih poznali, po poroki pa je kar naenkrat zaživel, se spremenil in vsi so se veliko raje družili z njim.

Varovanci v domu preživljajo svoj čas na različne načine (Iksa). Tako lahko pri vходу zagledaš sku-

pino štirih ali petih, ki je po kosilu prišla na kozarček ali dva. Drugi berejo časopis ali kakšno knjigo iz knjižnice ali gledajo televizijo. Tretji dan preživijo na obisku pri svojcih ali pa gredo v mesto po opravkih ali na sprehod.

Nekateri, predvsem ženske, so v svojih sobah in pletejo puloverje, šale in nogavice ali izdelujejo punčke iz cunj. Za vnuke in prijatelje ali pa za Miklavžev sejem, ki ga v domu priredijo vsako leto. Veliko pa je tudi takih, ki tega zaradi svojih zdravstvenih težav ne morejo početi. Ti ne morejo hoditi niti s pomočjo bergel, tudi voziček jim mora nekdo potiskati.

Gospa, ki se sicer pri vožnji z vozičkom ne potrebuje pomoči drugih, je potožila, da ji je **večkrat dolgčas**, ker ne ve, kaj bi počela. "Roke me ne ubogajo več tako zelo, zato ne morem plesti. Pa tako rada sem včasih pletla puloverje. Zaradi slabega vida tudi brati ne morem," pravi z malce žalostnim glasom.

PRAZNIKI SE BLIŽAJO ...

Posebej ti stanovalci doma se zato posebej razveselijo različnih praznovanj, ko nekateri zablešajo in kaj zapojejo. Drugi pa se dovolj zabavajo že z gledanjem nastopov plešnih in glasbenih skupin, ki jih ob takih priložnostih večkrat povabijo.

Poseben praznik je pust, saj vsako leto pripravijo različne maske, v katere se potem oblečejo in na praznovanje povabijo svoje, ki so seveda prav tako v maskah. Ob toplem vremenu na vrtu prirejajo piknike, kjer pečejo krompir, ribe in jeseni kostanj, poleg tega pa sodelujejo tudi na srečolovu.

Veseli so tudi priložnosti, ko se lahko s kom pogovorijo, igrajo različne družabne igre ali ko jih kdo pelje na sprehod v mesto. Prav pri teh družabnih dejavnostih včasih sodelujejo in s tem pomagajo tudi mladi. Veseli so, ko jim kdo zaigra na kitaro, kaj zapoje, pove zgodbo ali nastopi z igro ali skečem.

Ne morem se spomniti - sem bil tabornik, gozdovnik, skavt ali katoli{ki skavt?

Špela
ilustraciji: Neva

Kar grej se, kar grej se, ti naš KOTLIČEK, ob misli na ... Saj veš kaj! Pazi samo, da kaj v tebi kasneje ne prekipi!

KLIN, KLIN, KLIN ... Tokrat si se v nekaj zabil in se ne pustiš premakniti. Poslušaj še, kaj mislijo drugi!

Lahko bi skupaj pripravili čajanko, s čajem in piškoti, na piknikih pa bi taborniki lahko pomagali pri pripravi ognja in peki raznih dobrot.

HEJ, BRALCI!

VAS DAJE LETNA UTRUJENOST?

PEGA

Nobenega haska ni bilo od vseh tistih natečajev, ki smo vam jih ponujali v dosedanjih številkah Gozdovnika ... Še Emila, načelnika ZTS za program, so na koncu namesto vas dorisali naši ilustratorji!

Sodelujte vsaj zdaj - poiščite Ikso, nadaljujte zgodbo o Smrkliji, pošljite svoje komentarje na revijo, svoje probleme trotu Skelotu, ...

**GOZDOVNIKOV
NASLOV: REVILJA TA-
BOR, PARMOVA 33, 1000
LJUBLJANA**

Glej, GOJZAR, kje hodiš te dni! Čisto ponevedoma lahko pregažiš kaj nežnega, krhkega in lepega!

MALI DELOVNI ZVEZEK

KAJ VEŠ O JAMBOREEJU?

Ustanovitelj skavtskega gibanja _____ Robert _____ je prvo svetovno srečanje vseh skavtov pripravil na londonskem olimpijskem stadionu Wembley leta:

- a) 1910;
- b) 1920;
- c) 1930.

Jamboree v Čilu je _____ po vrsti. Sicer je svetovni jamboree na sporedu vsaka _____ leta, vsakič na drugi _____. Naslednji bo leta _____ na _____.

Se GG-ji lahko udeležijo jamboreeja?

- a) seveda, saj je za skavte vseh starosti;
- b) ne, jamboree je le za polnoletne;
- c) da, če so stari najmanj 14 let.

Za udeležence jamboreeja skrbijo člani _____ osebja, torej skavtinje in skavti iz celega sveta, starejši od _____ let.

Kaj pa je "JOIN IN" ali "PRIDRUŽI SE"?

- a) program, preko katerega so z jamboreejem povezani tudi tisti skavti, ki se ga ne morejo udeležiti;
- b) šotor za zabave na jamboreeju;
- c) paket stotih brezplačnih letalskih kart, ki jih dobi vsaka skavtska organizacija.

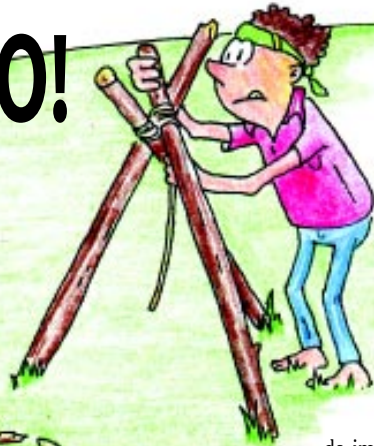
Malus in Iksa

Retřev: lord, Baden Powell; b. 19.; {tirt; cellini; 2003; Tajskem; c. mednarodnega. 18. a.

GLEJ PTIČKO!

drugo se jim je čakanje zdelo neznosno dolgočasno, tretjič pa so jo pospremili z že kar sovražnimi pogledi. Saj so ravnokar imeli postanek - zakaj je morala spet ven?!

Taborvodja Sliva jih je med postanki skušala z lepimi besedami miriti. Dekletce ji sicer ni nič pojasnilo, a nekako očitno je bilo,

da ima probleme intimne narave. Ni pa se ji kajpak zdelo primerno, da bi karkoli na to temo rekla po ozvočenju avtobusa.

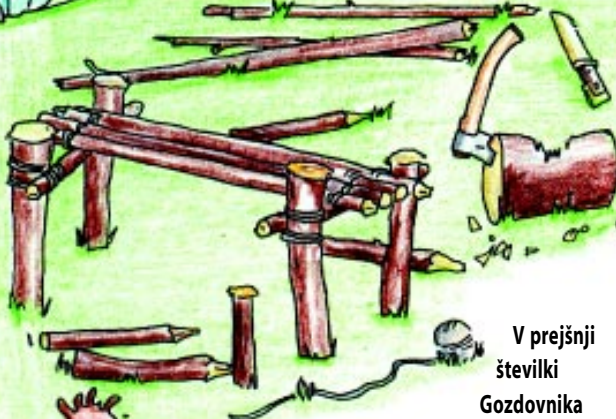
A tudi njej je šlo v nos, da je vozilo ustavila le minuto za tem, ko so zapeljali s počivališča. In dejstvo, da se je v seštevku nabralo za celo uro Claudijinih izhodov (da zamude ob odhodu niti ne omenjamo), ji ni bilo najbolj všeč. Rušil se ji je načrt za program prvega dne. Ko pa je še videla, kako je Claudia, vračajoč se na svoj sedež, brez premisleka grdo odrinila malega medvedka, si je sama pri sebi obljubila, da ne bo več dovolila njenih izletov. Bo že zdržala. Saj je do cilja le še dobre četrte ure ...

"Vau! Noro! Super!" so bili vzhičeni taborniki, ko je avtobus ustavil ob tabornem prostoru. Obsežna jasa z dvema igriščema, šotori nanizani v dolgi kači, ki se je vlekla v senci dreves, na začetku bel indijanski tipi, iz katerega se je dvigal tanek steber dima, na sredini travnika okroglo ognjišče in visok jambor. Pa široka reka takoj ob taboru, leseni pomol s kanuji, ... Pravljičen taborni prostor.

Smrklja ni mogla razumeti, kaj je ostale tako ganilo. Saj še kakega dobrega plesišča ni bilo opaziti! Pustila je, da sta ji Stari in taborvodja odnesla kovčka ter da ji je načelnik rodu priskrbel spalno vrečo.

Prav oddahnila si je, ko se je izkazalo, da bo v šotoru sama. Bo vsaj dovolj prostora za njene življenjske potrebsčine! Vzela si je čas in ob svojem ležišču lepo zložila svoje oblecke, šminke, skoraj cel letnik Smrklje in druge predmete, ki jih normalen človek pač mora vedno imeti na doseg roke.

Potem je ležala na peni in opazovala šest zelenorutnikov, kako se trudijo okoli njihovega dela tabora. Ne-

V prejšnji številki Gozdnika smo imeli čast spoznati gospodično Claudio Plastičnik, ki se je zaradi usodnega nesporazuma znašla v avtobusu, polnem tabornikov. Na taborjenje so šli. In Claudia z njimi ...

Claudia je med vožnjo trikrat ustavila avtobus, izginila za dvajset minut in se vrnila, ne da bi karkoli razložila. No, toliko je že poskrbela, da je vozilo parkiralo ob kaki gostilni, ne pa kje v naravi.

Taborniki so se prvič malo nasmihali, v

verjetno, koliko dela so si naredili! Kot da bodo taborili pol leta, ne pa le bora dva tedna ...

"Pojdite vsaj po žeblje, če že morate postavljati cele stavbe! Saj niste jamski ljudje, da bi les vezali z vrvjo!" je pametno svetovala Polžem.

"Če res ne veste, kaj bi s časom, potem vsaj pobarvajte palice v kake žive barve - tale rjava je na smrt dolgočasna!" je spet pribila.

"Malo bolj na levo stopi in bolj močno poprimi!" je usmerjala Kuglo.

"Pa ti, gospodična, ne bi morda vstala in nam malo pomagala?" jo je končno pobarala Prekla.

"Na kraj pameti mi ne pade! Jaz bom tukaj samo tri dni in ne mislim graditi trdnjav ... Če se vam dá, pa dajte!"

Zapustila je njihov del tabora in se sprehodila mimo ostalih platnenih domovanj. Ni si mogla kaj, da ne bi podelila še nekaj brezplačnih nasvetov in da ne bi nadrla otročajeve, ki so jo prosili za košček njene čokoladke. Potem je spet nekam izginila ...

Ob devetnajsti uri se je malo več kot 60 tabornic in tabornikov v krajih zbralo pod jamborom. Tudi Polži so bili med prvimi na zbornem mestu, le Claudie ni bilo od nikoder.

"Zaradi nje bomo šli zadnji na večerjo ..." je žalostno rekel Buco.

"Če bo samo to, bo še v redu!" je menila Pega.

"Kje pa je Stari?" je vprašala Prekla.

"Iskat jo je šel. Aha, je že nazaj!" je opazil Repa.

"Ja, ampak brez tiste tečke ... To sploh ne bo dobro. Se že pogovarjata s taborovodjo ..." se je kremžil Mali.

Stari se je priključil svojemu vodu in povedal: "Ne najdem je, ampak Sli-

va je rekla, da ni nič hudega, da jo je videla, kako se vrača iz vasi. Začeli bomo kar brez nje."

Sliva je malce dvignila glas: "Dragi taborniki, drage tabornice! Tole zastavo je zjutraj dvignila predhodnica, ki je za nas postavila tabor. Fantom smo res hvaležni za ta trud!"

"Mmmmmmmmmmmmmmmmmmm ..." se je razleglo v znak odobravanja.

"Njihovega vodjo, Maksa, prosim, da slovesno spusti zastavo. Pojemo 'Dviga plamen'. Taborniki - mirno!"

Iz več kot 60 grl je zadnelo: "*Dviga plamen se iz ognja taborišča našega, ki pod goro mimo spava sredi gozda temnega.*"

Nekje vmes se je, kakor da bi padla z neba, pod jamborom pojavila Claudia. V temni obleki in na tankih petkah, z bleščečo ogrlico, z lično črno torbico. Postavila se je kar zraven taborovodje in starešine, se smejala ter si z ogledalcem urejala lase.

Niso se dali zmotiti: "*Tam šotori se blestijo ...*"

Claudia se je nekaj posvetilo in začela je brskati po torbici.

"... prapor sredi njih vihra in oznanja vsej narodi, kje je tabornik doma."

Iz torbice je potegnila fotoaparatek s flešem in začela bliskati najprej proti Maksu in nato še proti mirno stoječim tabornikom, ki so peli naprej. Z nasmeški do ušes.

"Poslušajte, bratje, sestre, gozda jelovega spev ..."

Claudia je rahlo dregnila taborovodjo, ki se je na moč trudila ostati najbolj resna in prepevati najbolj naglas, ter ji v roke potisnila fotoaparat.

"... pesem velike narode, tihi gorski ..."

Nastavila se je pred jambor, poprijela za spuščeno zastavo, malce odrinila Maksa, se na vse zobe nasmehnila in pomignila Slivi, češ, jo bo že slikala ali ne.

"njen odmev ..."

Ne, niti starešina niti taborovodja se nista več mogla premagati! Kaj šele vsi ostali! Krohotali so se, da so tekle solze. Claudia se je od srca smejala z njimi, saj je bila prepričana, da se režijo sami sebi - svojim čudnim uniformam, čudni zastavi in čudnim pesmim. Ali ne znajo kaj bolj modernega?! In ob tem mirno stojijo, kakor da bi peli himno?!

Sliva si je končno obrisala oči in dejala: "Smeh je pol zdravja. Druga polovica je dobra hrana. Podite prosim od leve po vrsti na večerjo!"

Obrok v dolgem štabnem šotoru je popestrila Claudia, ki ji mlečni zdrob nikakor ni bil všeč, vse tisto, kar ji je kot nadomestilo ponujal kuhar Žakelj, pa še manj.

"Kaj pa je tisto tam gori na omari?" je vpila čez pol jedilnice proti kuhinji.

"Kosmiči."

"Ne, to ne! Kaj pa modra škatla zraven? ... Aja. Ne maram. Imate morda ..."

Na srečo so le našli nekaj njenemu izbornemu okusu primernega, nato pa so se v mraku posedli ob ognju. Vsi, razen Claudie, ki je raje stala, kot da bi si mazala hlače s sedenjem na ne pretirano čisti šotorki. Kot se za prvi taborni ogenj spodobi, so imeli spoznavni večer. Polži so bili na vrsti na takoj za Kamelami.

"Sem vodnik Stari, tu pa so ostali člani mojega voda: Kugla, Repa, Pega, Mali, Prekla in Buco. Pridružila se nam je še Claudia, ki sicer ni tabornica, smo ji pa že dali taborniško ime - Smrklja. Naj se kar ona prva predstavi ..."

"Sem Clau ..."

Še preden je Smrklja karkoli povedala, se je oglasil izredno glasen in neskončen "zzzzzz", ki je prihajal iz vseh smeri. Celo Polži so mrko gledali proti njej in stiskali zobe. Neverjetno, v enem samem dnevu se je Smrklja uspela priskutiti celotnemu taboru! S svojim vzvišenim obnašanjem, trapastimi izpadi, ukazovanjem, skopuštvo, kršenjem pravil ...

Smrklja sicer ni vedela, kaj natančno pomeni "zzzzz", a pogledi vseh okoli nje so bili dovolj zgovorni. Postalo ji je tesno pri srcu. Bila je sama - sama v divjini, sama med čudaškimi taborniki, ki so jo, kdo ve zakaj, tako sovražili.

"Zzzzzzzz ..." pa še vedno ni potihnil.

"Vse kar je prav!" se je nenadoma skoraj zadrkl nedo, od kogar to ni nihče pričakoval. Starešina Ris. Človek, ki se je le redko oglasil, še redkeje pa dvignil glas.

"Ha! Zdaj ji bo pa še Ris povedal, kako se obnaša!" je Mali šepnil Kugli. Tudi drugi so komaj čakali, da bi slišali, kaj se je Ris namenil povedati mali nališpani zoprnici.

Starešina je stopil v sredino kroga: "Dragi moji taborniki, sram me je! Ko vas vidim, kako se obnašate do naše gostje, mi je zares težko pri srcu! To je grozno, to ni taborniško! Punca je nova med nami in ne ve, kakšne navade veljajo pri nas. Namesto da jo grajate, ji raje stopite nasproti - sprejmite jo in ji pomagajte, da bo razumela, da imamo tukaj vsi enake pravice in da smo vsi prijatelji!"

Taborniki so onemeli. Nekateri vodniki so zardeli.

"Ne preostane mi drugega, kot da prekinem ta taborni ogenj ... Tako to ne gre. Pojdite lepo po vodih nazaj

Hm, kar nekako ne verjamem več, da bo Smrklja ostala z nami ... Kaj pravite vi? Bo še kakšno ušpičila? Na Gozdovnikov naslov lahko pošljete svoja mnenja, ideje in nadaljevanje zgodbe!

do šotorov, preden pa se spravite spat, se malo pogovorite o svojem današnjem ravnanju!"

Šok je bil popoln. Kaj takega se še ni zgodilo. A vsakdo je globoko pri sebi vedel, da ima Ris prav. Tiho in hitro so se razšli.

Sliva je Stariju dovolila, da je imel s Polži vrednote nje dneva kar v tipiju.

"Saj ste slišali, kaj je rekel Ris ... Pravzaprav nimam kaj dodati. Tisti 'zzz', pri katerem ste bili zelo glasni, je bil res grd."

Molčali so.

"Ti pa Smrklja, Claudia, bi se tudi lahko za malenkost lepše obnašala. Saj nisi edina v taboru ... Že s tistim ustavljanjem avtobusa si slabo začela. Si zares morala na stran vsake pol ure?"

Smrkljin glas se je zatresel: "Saj nisem hodila na stranišče ... Domov sem klicala ..."

Zelo začudeno so jo pogledali.

"Pozabila sem svoj mobilček ... To sem morala povedati mami! Zmenjeni sva bili, da jo pokličem!"

"Ampak zakaj trikrat?" je vprašal Repa.

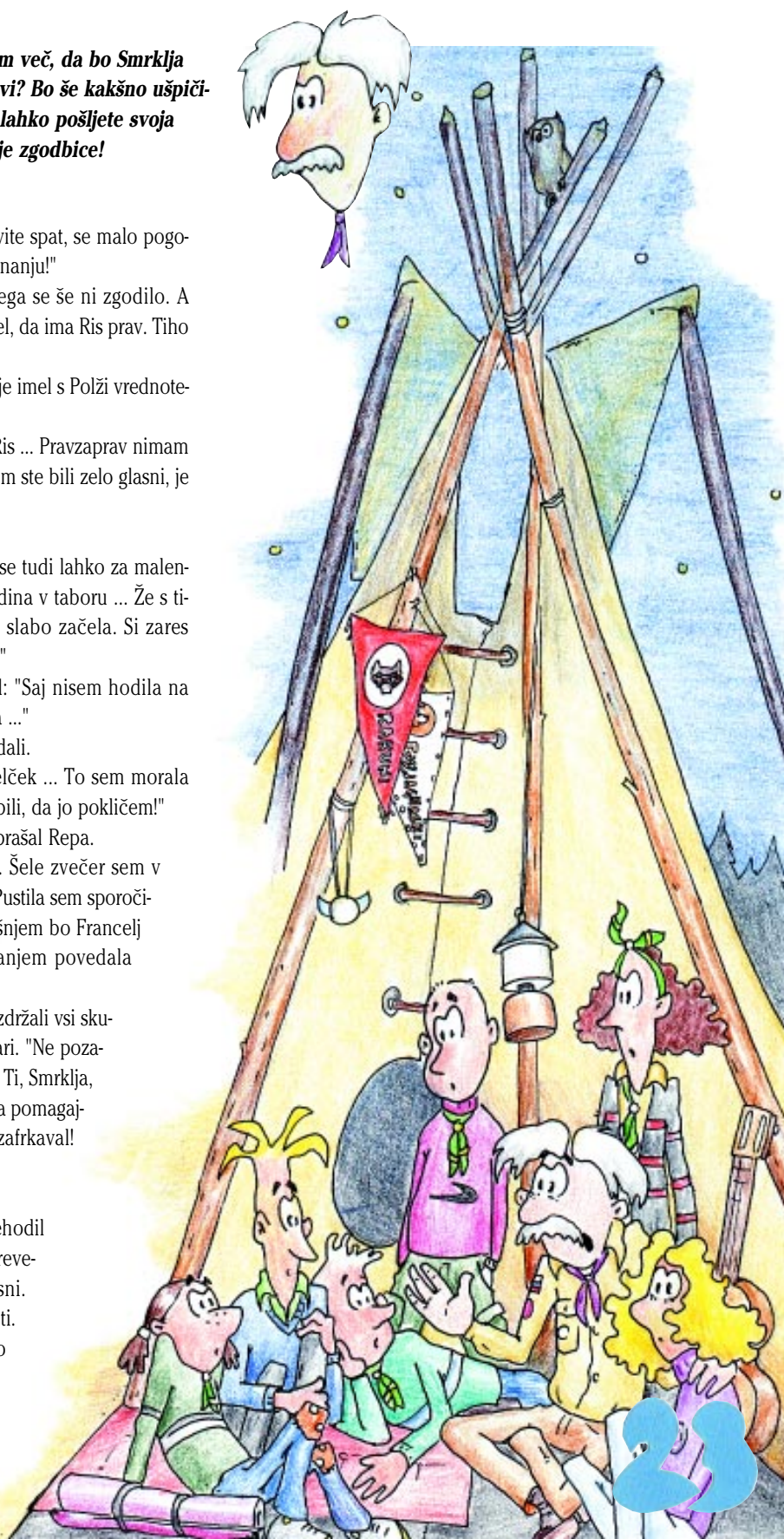
"Ves čas je bilo zasedeno. Šele zvečer sem v vasi poklicala od neke gospe. Pustila sem sporočilo na telefonski tajnici. Pojutrišnjem bo Francelj takoj zjutraj tukaj!" je z olajšanjem povedala Smrklja.

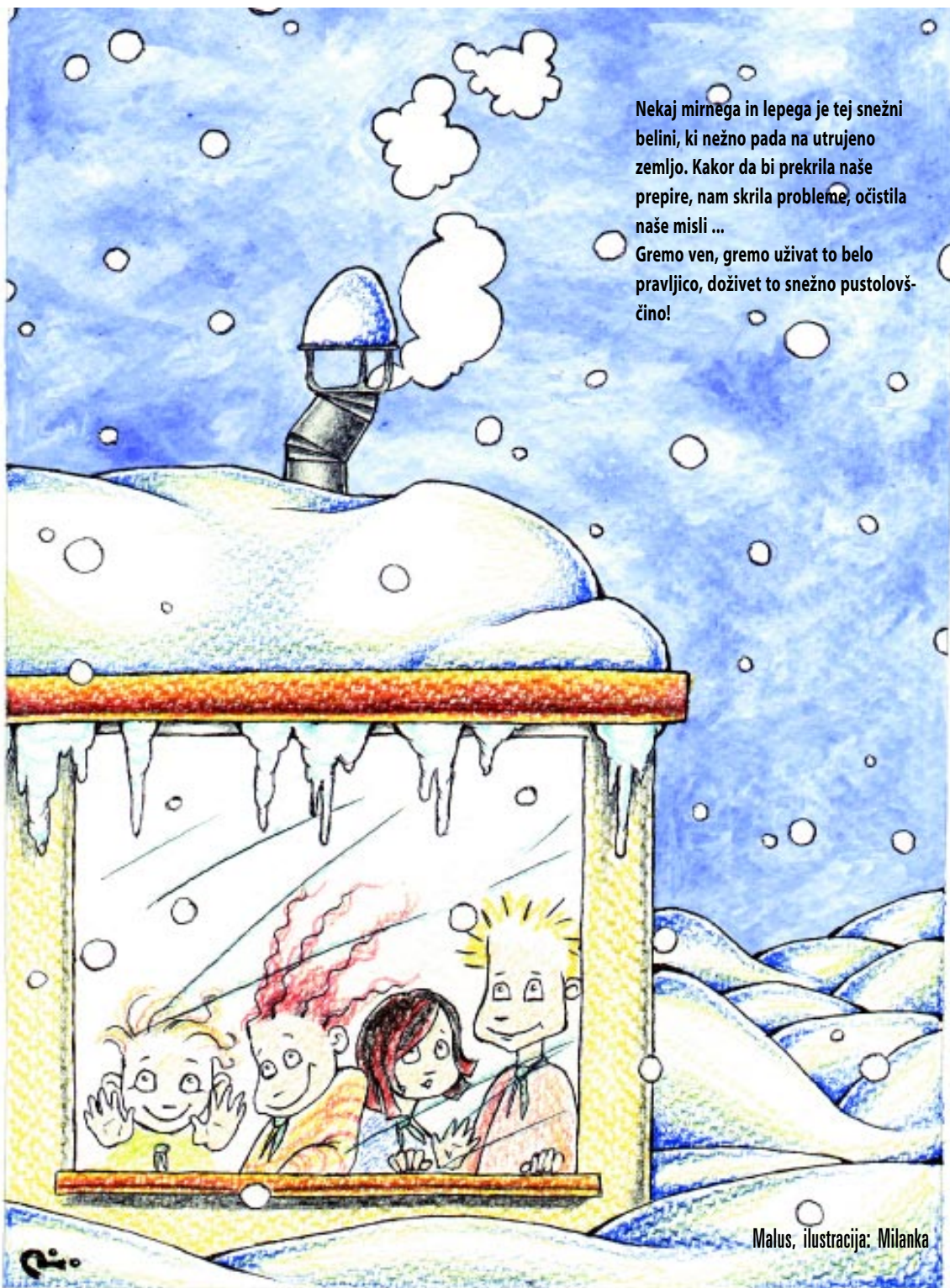
"No, do takrat boste pa že zdržali vsi skupaj, ne?" je z vzdihom dejal Stari. "Ne pozabite, da ste zdaj skupaj v vod! Ti, Smrklja, se malo prilagodi, vsi ostali ji pa pomagajte in jo branite, če jo bo kdo zafrkaval! Sedaj pa hitro spat!"

Čez pol ure se je Stari sprehodil mimo polžjih šotorov, da bi preveril, če niso morda preveč glasni. Njegovi junaki so spali kot ubiti. Nasmehnil se je in si globoko oddahnil. Kakšen dan ...

Malus

ilustracije: Pipc

Nekaj mirnega in lepega je tej snežni belini, ki nežno pada na utrujeno zemljo. Kakor da bi prekrila naše prepire, nam skrila probleme, očistila naše misli ...

Gremo ven, gremo uživati to belo pravljico, doživeti to snežno pustolovščino!

Malus, ilustracija: Milanka

GOZDOVNIK - priloga taborniške revije Tabor, ki jo je mogoče za 200 SIT dobiti tudi v samostojni obliki. Vsi slovenski GG (taborniki od 11 do 15 let) jo trikrat dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Številka 4, december 1998. Urednik: Malus (Miha Logar). Oče Polžev: Pipc (Miha Knific). Logotip in Gozdovnikova pisava: Luna (Tea Štrfer). Grafična podoba: Malus, Luna in Pipc. Postavitvev na računalniku: Bizi (Igor Bizjak). Ilustratorji: Nevenka Vrba, Milanka Fabjaničič, Peter Vrčkovnik, Pipc, Šeki (Jaka Bevč). Fotografije: Malus in arhiv RSO.

TABOR - taborniška revija. Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimić. Odgovorni urednik: Igor Drakulič. Predsednik izdajateljskega sveta: Jože Petrovičič. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1116 Ljubljana. Telefon 061/313-180, faks 061/1321-107, e-pošta ZTS@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Tabor po mnenju Ministrstva za kulturo RS štev. 415-306/92 sodi med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. XA.